

başyazı...

ZARFA DEĞİL MAZRUFU BAK

Ebru AĞÜN YALÇIN

Elektronik Mühendisi
EMO Ankara Şubesi Z1. Dönem Yönetim Kurulu Başkanı
ebru.akgun@emo.org.tr

3 yıl önce bu satırlarda “Olayların mazrufu sözün zarfını delip geçmekte” demiştik. Mazruf yırtıldı ve içinden tam da bizim söylediklerimiz çıktı. Memleketimiz istikrarlı. Memleketimiz ileri demokratik. Memleketimiz özgürlükçü. Memleketimiz katılımcı. Kısacası memleketimizde yok yok. Her gün ekranlardan bize vaaz edilenler bunlar.

Ama gerek gezi süreci, gerekse son dönem yürütülen yolsuzluk operasyonları ülkenin içinde bulunduğu durumu siyasal düşüncesi, konumlanışı ne olursa olsun hiç kimsenin inkâr edemeyeceği bir gerçeklikle gözler önüne sermiştir.

Nedir bu gerçeklik, memleketimizde yolsuzluk var, rüşvet var, baskı var, işkence var, memleketimizde ekmek almak için evden çıkıp vurulan ve 6 aydır uyuyan çocuklar, 12 yaşında bedeninde 13 kurşunla öldürülen çocuklar, özgürlük istedi diye dövülen, öldürülen gencecik bedenler, savaş uçaklarıyla bombalanan yaşamını yitiren yurttaşlarımız da var...

Neyse ki memleketimizde bir de hukuk (!) var adalet (!) var.

Öyle bir hukuk ki mahkeme salonlarında uykuya dalan bu hukuk her kesime, her vatandaşa, her kuruma, her çocuğa ayrı işliyor. Öyle bir adalet ki bakan çocuklarına ayrı vatandaşa ayrı pay düşüyor. Bakan çocuklarını bilmem ama biz kendi payımıza düşene razı değiliz. Sizler ayakkabı kutularına paralarınızı istiflerken, bizden asgari ücretlerle yaşamamızı, zamlara ses çıkarmamızı, haksızlıklara göz yummamızı, kentlerimizi

yağmalamanıza kayıtsız kalmamızı beklemeyin. Bizler bu ülkenin onurlu yurttaşları, mühendisleri işimize, ekmeğimize, doğamıza ve geleceğimize sahip çıkıyoruz ve çıkmaya da devam edeceğiz.

Biz mühendisler kendi tekil yaşamlarımıza hapsolmuşlüğümüzden kurtulup Odalarımızda

ortak sorunlarımız konusunda sorumluluk alarak, düşüncede ve eylemde birlikte hareket ederek var olacağımızı biliyoruz. Bu nedenledir ki 60. Yılıni geride bırakmış bir yapının üyeleriyiz. İşyerlerinde her birimiz ayrı ayrı fakat birbirine benzer sorunlar yaşayarak üretiyoruz. Ürettiğimizin karşılığını almak için de tek başına olmamız gerektiğinin bilincindeyiz. Mesleğimizin aldığımız eğitimin gereği, insandan, doğadan, bilimden yana olması gerektiğinin farkındayız. Bu anlamda Odalarımızın devamı ve güçlenmesi için daha fazla görev

almalı, bu alanları bizlerden daha iyi bildiğini iddia edenlere inat büyütmeliyiz. Marx'ın dediği gibi "Örümcek, işini dokumacıya benzer şekilde gördüğü gibi, arı da peteğini yapmada pek çok mimarı utandırır. Ne var ki, en kötü mimarı en iyi arıdan ayıran şey, mimarın, yapısını gerçekte kurmadan önce, onu hayalinde kurabilmesidir." Evet biz mühendisler de hayal kuruyoruz. Bizler böyle gelmiş böyle gider demiyoruz. Toplumlar üstesinden gelemeyecekleri sorunları gündeme getirmezler. Bizler de Odalarımızla birlikte er ya da geç hayal ettiğimiz bir şekilde mesleğimizin onurunu hak ettiğimiz şekilde yaşamak istiyoruz. Sorunlarımızın üstesinden geleceğimize inanıyoruz.

Bu yolculuğumuzda her dönem olduğu gibi bu dönem de sayısız engellerle karşı karşıyaydık. Zor ama bir o kadar da öğretici bir dönemi geride bırakıyoruz. Bu 2 yılda çok şey yaşadık birlikte. Ama biliyoruz ki her öğrenmişlik, her yaşanmışlık bizleri daha güçlü bir şekilde geleceğe taşıyacak.

Kanun hükmünde kararname, yasalar, vesayetler, baskınlar, operasyonlar. Her şeyi kendinden ibaret sayan iktidar anlayışı, mesleğimizi nasıl yapacağımızdan tutun da, nasıl yaşayacağımıza, ne gıyeceğimize, ne okuyacağımıza, kaç çocuk doğuracağımıza, kimle yaşayacağımıza kadar karar verme ve bunu dikte etme hakkına sahip görüyor kendisini. Denetim kavramını sahip olma olarak algılayanlar, denetim kılıfı altında adeta kendisi denetlenmesi gereken Bakanlıkların vesayeti altına sokmaya çalışıyor Odalarımızı. Denetleme bahanesiyle yayınladığınız o Bakanlar Kurulu Kararı ile Odalarımızı ele geçirme planınız tutmayacak. Denetlenecek bir yer varsa o da sizlerin gizli kasaları, halka rağmen hayata geçirdiğiniz projeleriniz, yağmalarınız, talanlarınızdır.

Bir veda havasında gibi olacak bu yazı. Aslında birbirimize ne kadar çok ihtiyacımız olduğu vurgusunu yapmak istiyorum. 21. Dönem Yönetim Kurulu olarak çalışma programımıza koyduğumuz bazı etkinlikleri yapamadık. Bunların çeşitli nedenleri var elbette. Ama en önemlileri sizlerin de bildiği gibi bu iki yıl boyunca sürekli olarak değişen yönetmelik, kanun vb. uygulamaların örgütsel yapımızda yaratmış olduğu ya da zorladığı değişiklikler diyebiliriz. Özellikle hızla büyüyen kurumsal yapımızın gerçekleşen değişikliklerle sürdürülebilir noktaya gelebilmesi için yoğun bir çaba içerisindeydik. Bu çaba zaman zaman bazı etkinliklerimizin organizasyonunda bizleri geri adım atmaya zorladı diyebiliriz. Ama inanıyoruz ki meslektaşlarımızın gelişimi, hak ve çıkarları için de birçok uygulamayı hayata geçirdik. Amatör emeğe dayalı, emek yoğun bir süreç yaşadığımızı söyleyebiliriz. Eksik yaptığımız, yanlış yaptığımız yerleri sizlerden gelen uyarılarla düzeltmeye çalıştık.

Genel Kurullarımız böylesi dönemlerde daha ayrı bir öneme sahip oluyor. Gelecek 2 yılımızı şekillendireceğimiz, sözümüzü söyleyeceğimiz en üst kurullarımız. Her birimizin ya da her grubun sorunlarımıza ve çözüm yöntemlerine ilişkin farklı yaklaşımları olabilir. Önemli olan bu farklılıklarımızı ortak bir potada değerlendirmek ve geleceğe yönelik çıkarımlarda bulunmak. Var olan çözüm yolları ile kalmak kabullenişin bahanesi haline gelebilir ki bu bizim gibi yapıların en büyük felaketidir.

Bu nedenledir ki bu dönem her zamankinden fazla bir arada durmaya ihtiyacımız var. Mesleğimize ve Odalarımıza yapılan yoğun saldırılara ancak daha fazla üyenin katılımı ve sahip çıkmasıyla karşı koyabiliriz. Bu anlamda hepimizi 22. Dönem Genel Kurulumuza bu duygularla katılmaya ve mücadelede birleşmeye çağırıyoruz.